

[Krag.]

ning, hvis den gennemføres, umoralsk, og jeg finder ingen anden Undskyldning for et saadant Lovforslags Fremsettelse end den, at det er et uovervejede Hastværksarbejde.

Hvad nu andet Afsnit i Lovforslaget angaar, vil jeg sige, at naar man har gennemlæst og nærmere overvejede det, bliver Forundringen ikke mindre, end den var efter Læsningen af 1ste Afsnit. Naar man ser, hvad der her bydes paa, og saa genkalder i Erindringen, hvad den høje Regering Aar for Aar kræver gennemført paa Finansloven, ogsaa uanset om det griber ind i den gældende Lovgivning, og uanset om det er Sager, hvorom der ikke er Enighed paa Rigsdagen, ja, saa maa man virkelig undres over dette Afsnit. Den samme Regering, som Aar for Aar søger f. Eks. Forsvarslovgivningen ændret paa Finansloven, som nylig har krævet af Rigsdagen, at den skulde bevilge 10 Mill. Kr. til Kommunerne uden nærmere Kendskab til Fordelingsreglerne, denne Regering, som stiller disse Krav, som staar bag ved Finansministeren, naar han ikke kan give sig Tid til at udarbejde Fordelingsregler saa betids, at Rigsdagen kan faa Virkningen af dem taget op til Prøvelse, denne samme Regering kommer og søger paa særlig Lov 60 000 Kr. til et Pumpelag paa Lolland! Ja, man kan virkelig sige: I denne Regerings Forhold til den høje Rigsdag mødes Modsætninger. Jeg har ikke noget imod, at der ydes de 60 000 Kr. til Pumpelaget, mit Parti har intet at indvende derimod, men jeg maa dog have Lov til at gøre en lille Bemærkning om selve Realiteten i denne Sag, en Bemærkning, som har Adresse til vore udmærkede Landsmænd paa Lolland. Mon det ikke snart var paa Tide, at man paa Midt- og Sydjylland blev klar over, at de Beregninger, man lader foretage som Grundlag for Afvandingsarbejder, i Almindelighed giver et alt for lille Beløb? Og mon man ikke i Tide burde gøre sig klar over Konsekvenserne heraf? Man har dernede gjort disse Erfaringer mere end een Gang i Fortiden. Vi har paa Rigsdagen og forskellige Regeringer har gentagne Gange haft Henvendelser om Støtte fra Statskassen til saadanne Afvandingsforetagender i disse Egne, Foretagender, som man har sat i Gang paa Grundlag af en Udgiftsberegning, der viste sig at have meget lidet med Virkeligheden at gøre. Jeg henstiller derfor, at man i Fremtiden bliver mere forsigtig.

Men jeg vil gerne tillade mig at spørge

den højtærede Statsminister: Har dette Andragende fra det lollandske Pumpelag ikke været forelagt Finansudvalget? Jeg synes, jeg har hørt noget derom for ikke saa kort Tid siden. Jeg spørger derfor: Har Finansudvalget stillet sig afvisende, har det givet Afslag, eller har Regeringen, maaske Finansministeren, været betænkelig? Hvad er i Virkeligheden Grunden til, at denne Sag, som er en ganske almindelig Bevillingssag, hjemmehørende paa Finansloven, optræder her paa særlig Lov. Ja, det er virkelig uden nærmere Forklaring højt besynderligt. Men den højtærede Landbrugsminister vil vel sagtens kunne give en plausibel Begrundelse deraf, og den afventer jeg. Foreløbig skal jeg indskrænke mig til at sige, at var denne Sag ordnet paa Finansloven, hvor den jo hører hjemme, ja, saa havde man jo maattet tage den Kuvert af Bordet, som nu er stillet til Disposition for de udmærkede Lolliker.

Det samme gælder med Hensyn til de to Smaabevillinger til Driftslaane foreninger til Nedsættelse af Renten, Bevillinger paa henholdsvis 115 000 Kr. og 20 000 Kr. Mit Parti og jeg ser under Hensyn til de tilstedeværende svære Forhold indenfor Landbruget gerne Renten i disse Driftslaane foreninger nedsat til henholdsvis 4,35 og 4 pCt. Det er i Sandhed et saare beskedent Bidrag til Støtte for Kredse af Landbrugere, større eller mindre, som er stedt i store Vanskeligheder, det er et saare beskedent Bidrag. Men jeg skal indrømme den højtærede Landbrugsminister, at det er et Bidrag, og da det falder indenfor Rammen af, hvad man i det hele taget finansielt magter i Øjeblikket, er der maaske ikke noget at sige til, at man ikke har kunnet strække sig ud over endnu videre Kredse. I hvert Tilfælde synes det saa — med mindre der er forbeholdt Rigsdagen nye Overraskelser i de kommende Dage —, at dette her med Pumpelaget og de to Driftslaane foreninger og den Million, som man yderligere vil udlaane til Grundforbedringsarbejder, at det bliver Regeringens eneste Bidrag til Støtte for det saa haardt kriseramte Landbrug i det Finansaar, som vi nys gik ud af.

Nu vil jeg gerne spørge den høje Regering og den højtærede Finansminister, hvorfor man vendte det døde Øre til, da Spørgsmaalet fra mit Partis Side rejstes ved Behandlingen af Forslaget om Rentenedsættelser for Statens Debitorer. Da blev der peget paa Driftslaane foreningerne, paa Ønskeligheden af at bringe deres Rentefastsættelse nedad, og det er jo kun et Fjerdingaars siden. Jeg kan slet ikke tænke